

Список використаних джерел

1. Порядок визначення результатів зовнішнього незалежного оцінювання : Наказ Міністерства освіти і науки України від 16.03.2015 р. № 300 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0359-15>

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОЛІГРАФІЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ: СТАТИСТИЧНИЙ ОГЛЯД

Новіченко Людмила Степанівна,

кандидат економічних наук,

доцент кафедри аудиту,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

Поліграфічна промисловість в умовах розвитку кризових явищ в економіці, зростаючої конкуренції та нестабільності функціонування суб'єктів господарювання на ринку є одним із важливих елементів національної економіки. Ринок поліграфічної продукції характеризується диференціацією видів послуг, що надаються підприємствами галузі та зростанням попиту споживачів на цю продукцію. Станом на 01.09.2017 р. у Державному реєстрі видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції зареєстровано 6221 суб'єкт видавничої діяльності (4798 - юридичні особи, 1423 - фізичні особи). Найбільша кількість поліграфічних підприємств розташована в м. Києві та Харківській області. Аналізуючи динаміку кількості видавничо-поліграфічних підприємств в Україні за період 2011-2016 рр. (рис. 1, за даними [3]), можна зробити висновок про загалом зростаючу тенденцію.

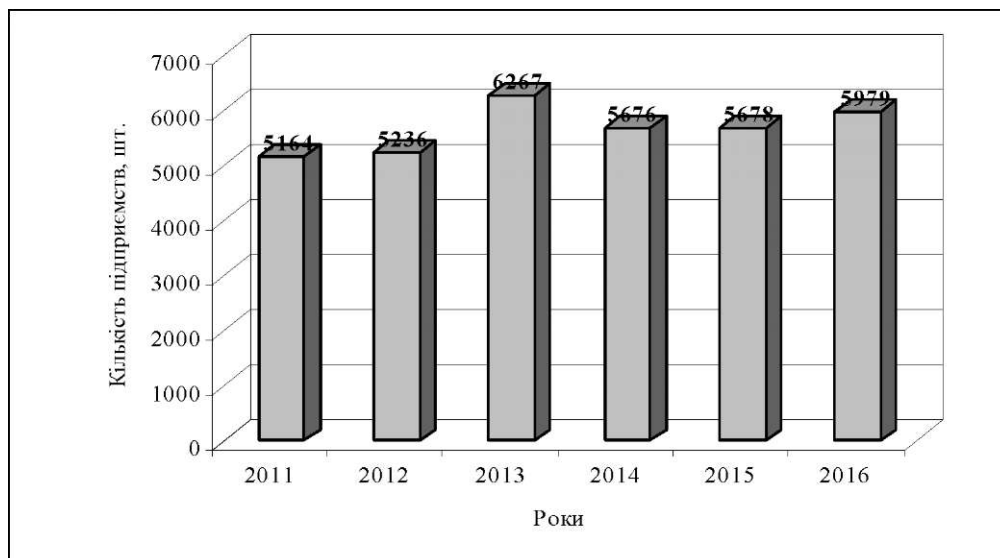

Рис. 1. Кількість видавничо-поліграфічних підприємств в Україні за період 2011-2016 рр.

Активізація зростання кількості суб'єктів господарювання у поліграфічній галузі також характеризується збільшенням загальної кількості малих підприємств, які є більш гнучкими та швидше пристосовуються до змін зовнішнього економічного середовища, характеризуються можливістю переналагодження обладнання на друк незначних за обсягом тиражів поліграфічної продукції. "В загальній кількості суб'єктів господарювання у видавничій справі малі підприємницькі структури займають понад 94%, а у поліграфічній діяльності - понад 91%" [1, с. 222].

Про стан діяльності підприємств поліграфічної галузі свідчать обсяги реалізованої ними продукції. За офіційними статистичними даними, обсяги реалізованої продукції та послуг поліграфічними підприємствами за період 2011-2016 рр. характеризуються позитивною динамікою (2011 р. - 4352,2 млн грн, 2012 р. - 7108,7 млн грн, 2013 р. - 8057,4 млн грн, 2014 р. - 8266,6 млн грн, 2015 р. - 10599,0 млн грн, 2016 р. - 10848,2 млн грн). Така тенденція зумовлена поступовим збільшенням кількості суб'єктів господарювання галузі та розширенням обсягів виготовлення поліграфічної продукції для цілей маркетингу. Разом з тим оперативні дані випуску друкованої продукції у 2016-2017 рр. свідчать про зниження кількості друкованих видань (табл. 1, за даними [2]).

Таблиця 1

Оперативні дані випуску книжкової продукції у 2016-2017 рр.

Вид видань	Кількість видань, друк. од.	
	2016 рік (станом на 01.08.)	2017 рік (станом на 01.08.)
Книги і брошури	9151	8757
Автореферати дисертацій	3480	3040
Книжкові образотворчі видання	476	406
Книжкові нотні видання	42	68
Книжкові картографічні видання	14	26

Зниження обсягів друкованої книжкової продукції за останні два роки зумовлено зниженням платоспроможності населення та зростанням попиту на електронні видання.

Ключовим аспектом аналізу стану і конкурентоспроможності видавничо-поліграфічної галузі є дослідження фінансових результатів діяльності. Так, у 2015 році підприємства поліграфічної галузі отримали 1109,4 млн грн збитку (частка підприємств, які одержали збиток до оподаткування, становила 22%). Для порівняння, у 2014 році підприємства галузі отримали 6091,6 млн грн збитку (частка підприємств, які одержали збиток до оподаткування, становила 33,1 %) [3, с. 233]. Наявність значної кількості збиткових підприємств свідчить про нестабільність їх функціонування, відсутність державної підтримки розвитку галузі, низьку рентабельність виробництва. Водночас спостерігається позитивна тенденція до зниження кількості збиткових підприємств.

Отже, поліграфічна галузь характеризується нерівномірним географічним розташуванням суб'єктів господарювання, що створює диспропорції в її розвитку.

Разом з тим залучення інвестицій та зростання кількості поліграфічних підприємств формує передумови для зростання конкуренції в галузі. Спостерігається негативна тенденція до зниження обсягів випуску книжкової продукції, оскільки діяльність поліграфічних підприємств більше спрямована на задоволення попиту в наданні поліграфічних послуг та друку рекламної продукції. За рахунок формування мобільних малих суб'єктів господарювання спостерігається поступове зниження частки збиткових поліграфічних підприємств.

Список використаних джерел

1. Базиліук В. Б. Дослідження напрямків трансформації видавничо-поліграфічної галузі в умовах ринкових перетворень в Україні / В. Б. Базиліук // Вісник Хмельницького національного університету. - 2009. - Т. 3, № 4. - С. 221-224.
2. Оперативні дані випуску книжкової продукції у 2017 році [Електронний ресурс] // Державний комітет телебачення та радіомовлення України. - Режим доступу : http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/printable_article?art_id=135745
3. Промисловість України у 2011-2015 роках : [стат. зб.] / за ред. І. С. Петренко ; Державна служба статистики України. - К., 2016. - 382 с.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО МОДЕЛЮВАННЯ В ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМАХ

Пархоменко Вікторія Вікторівна,

кандидат економічних наук,
декан фінансово-економічного факультету;

Черушева Галина Батрбеківна,

кандидат педагогічних наук, доцент,
кафедра філософії та соціально-гуманітарних дисциплін,
Національна академія статистики, обліку та аудиту

Сучасна система вищої освіти спрямована на підготовку фахівців принципово нового типу, з розвиненою системою ситуативного мислення, вміннями коригувати засоби професійної діяльності. Традиційні методи навчання не забезпечують в повній мірі адаптацію студентів до умов навчання, а в подальшому - і професійну адаптацію, саморозвиток спеціалістів в умовах постійних змін у практичній сфері. Психолого-педагогічні дослідження з проблем вищої школи спрямовані на рішення різноманітних завдань навчального процесу і потребують комплексного використання методів від суб'єктивних якісних характеристик педагогічних явищ та процесів до їх об'єктивних оцінок, «від описовості до моделювання та проектування нової реальності (особистості, освітнього простору та ін.)» [12, с. 182].